మఱ్ఱి చెట్టు . పి. చంద్రశేఖర అజాద్

మిత్రా కంఠస్వరం వణుకుతుండగా అన్నాడు.

"మరోసారి ఆలోచించు"

సుందరం నిర్లిప్తంగా నవ్వాడు.

"ఇందులో పట్టుదలలకు పోవాల్సిన పనిలేదు. అయినా ఈ చర్చ ఈ నాటిదా? ప్రపంచం మనుగడతోనే ఆరంభమైంది. బహుశా ఈ ప్రపంచం ఉన్నంతకాలం ఈ చర్చ జరుగుతూనే ఉంటుందేమో?" అన్నాడు మిత్ర.

సుందరం నిశ్శబ్దంగా వింటున్నాడు.

"అయినా ఈ ప్రపంచానికి దేవుడున్నాడా? దెయ్యాలున్నాయా? అనే చర్చను మించి ఇంకేం పనిలేదా? వాళ్ళకు అదోసరదా. అహం కూడా. అందుకే ఎలాంటి పందాలకయినా ముందుకొస్తారు. అయినా నీకు ఈ తెగింపు ఏమిటో నాకర్థం కావటం లేదు."

రావాలి."

మిత్రా విసురుగా బయటకు వెళ్ళిపోయాడు.

*** *** *** ***

వెల్లటూరు గ్రామం ఎంత పురాతనమైందో... ఆ మఱ్ఱిచెట్టుకు మాత్రమే తెలుసు. ఆ గ్రామంలో తమ ఊరునూ, ఆ చెట్టునూ గురించి తెలిసిన పెద్దలెందరో కాలగర్భంలో కలసిపోయారు. ఎన్నెన్నో ప్రకృతి బీభత్సాలను తట్టుకొని ఆ చెట్టు ఎదుగుతూ వచ్చింది.

దాని ఊడలు దిగి, వేళ్ళు ఎక్కడెక్కడికో విస్తరించి ఉన్నాయి. ఆ చెట్టు గురించి మాట్లాడటం ఆరంభిస్తే పందలాది కథలు పుట్టుకొస్తాయి.

చాలాకాలం ఆ చెట్టు దొంగలకు ఆశ్రయం ఇచ్చిందనుకునే వారు.

పట్టపగలు సైతం వంటరిగా ఆ చెట్టు

ఆ అమ్మాయి ఎవరినో ప్రేమించింది. అతన్తోనే వివాహానికి సిద్ధపడింది. ఇంట్లో ఎవరూ అంగీకరించలేదు. ఆ గ్రామం విడిచి వెళ్ళటానికే ఆ అమ్మాయి నిర్ణయించుకొంది.

ఆ భవనంలోపల ఏం జరిగిందో ఎవరికీ తెలియదు.

ఏ ఆక్రందనలు ఆ గది గోడలకు తగిరి ముక్కలైపోయాయో.... ఆ 'బంగారు తల్లి' ఆ చెట్టు హస్తాల నడుమ వ్రేలాడింది.

అది ఆత్మహత్యని కొందరంటే, కాదు పెద్దింటివారే ఆ పిల్లను చంపి అలా ఉరితీశారు అని మరికొందరి గుండె గొంతుకలు ఘోషించాయి. ఆ శబ్దాలు మాత్రం బయటకు రాలేదు.

అలా ఓ తరం గడిచిపోయింది!

వ్రేలాడిన ఆ శవాన్ని దించి 'మఱ్ఱి' చెట్టు దగ్గర్లోనే దహనం చేశారు.

నిజం చెప్పగల చెట్టుమాత్రం గంభీరంగా ఉండిపోయింది.

ఆ అమ్మాయి భౌతికంగా కాలిపోయింది. కాలక్రమంలో 'దెయ్యమై' జీవించింది.

అంత బలమైన కట్టుబాట్లున్నాయి ఆ ఊరిలో! స్వంత మనుషుల నే సహించలేనంత గొప్పగా!

ఈ నాటికీ పెద్దగా మార్పులేదు. అయితే గతంమీద కొంత నయం.

ఇప్పుడు అక్కడ చర్చలు సాగుతుంటాయి. పందాలు వేసుకుంటారు.

ఎకరాలకు ఎకరాలు ఆ పట్టుదలలో కరిగిపోతుంటాయి.

'మఱ్ఱి' చెట్టుమీద పోటీలు అరుదుగా జరుగుతాయి...

గొప్ప గొప్ప వారెందరో ఆ చెట్టుకు దాసోహం అయ్యారు.

పట్టపగలు కూడా ఆ చెట్టు కడకు వంటరిగా ఎవరూ వెళ్ళరు. అక్కడ ఏదో జరుగుతున్నట్లుంటుంది. ఆ నీడలోకి వెళ్ళగానే సేద తీరిన భావన కలగదు. ఏదోశక్తి తమను ఆకర్షించి, ఆవహించి రక్తాన్ని తోడేస్తున్న అనుభూతి... చీకటి కమ్ముతుండగా ఆ దిక్కుకేసి తల తిప్పాలంటే

దెయ్యాల కథల పోటీలో సాధారణ ప్రచురణకు ఎంపికైన కథ!

అప్పటికీ సుందరం మాట్లాడలేదు.

"ఏమిటి మాట్లాడవు. నువ్వు ఈ పోటీకి అంగీకరిస్తున్నావన్నమాట. అంటే రేపు అర్ధరాత్రి ఆ మఱ్ఱిచెట్టు దగ్గరకు వంటరిగా వెళ్తున్నావన్నమాట..."

అక్కడ నిశ్శబ్దం..........

"వాటే ట్రాష్..... సుందరం నేను దెయ్యాల్ని నమ్మను. అవి లేవనే నా భావన. కానీ చీకట్లో ఏకాంతంగా నేను ఉండలేను. అందులోనూ చిన్నతనం నుండి చీకట్లో చెట్లను చూసి దెయ్యాలుగా భావించే మనం ఈ రోజు ఎంత ఎదిగినా ఆ భావనకు దూరం కాలేం. అందుకే ఈరోజు వంటరిగా అక్కడకు వెళ్ళటం సాహసం అవుతుంది. నువ్వు నీ జీవితాన్ని రిస్క్ చేస్తున్నావు. ఎందుకిలా చేస్తున్నావో నాకు అర్థం కావటం లేదు. సుందరం ఓ ఎకరం పొలం కంటే జీవితం విలువైంది. నీ కంటే ఎంతో ధైర్యవంతులు కూడా ఆ చెట్టు నీడన జంకిన సంఘటనలున్నాయి. అందుకే మిత్రుడిగా నిన్ను అర్థిస్తున్నా... ఈ ప్రయత్నం మానుకో" సుందరం చేతులు పట్టుకొని అడిగాడు మిత్రా.

చాలాసేపు వారిద్దరి మధ్య నిశ్శబ్దం చోటు చేసుకుంది.

ఆ తర్వాత మిత్రానే అన్నాడు......

"నిన్ను మార్చలేననే విషయం నాకు స్పష్టమైంది.

ఏది ఏమైనా నువ్వు సాహసానికి పూనుకుంటున్నావ్. ఈ ప్రపంచంలో జవాబు దొరకని ప్రశ్నలు ఇంకా ఎన్నెన్నో ఉన్నాయి. కానీ వాటి మీద ఎవరూ ఇలా పోటీలు పడటంలేదు. ఏది ఏమైనా నువ్వు తిరిగి రాగలవని ఎదురు చూస్తుంటాను. రాగలవని నేను నమ్ముతున్నాను. నువ్వు తిరిగి రావాలి సుందరం... తిరిగి దగ్గరకు వెళ్ళాలంటే భయపడతారు.....

అప్పట్లో.......

ఆ గ్రామంలోని వ్యక్తి వంటరిగా నడిచి వస్తూ ఎందుకో తలెత్తాడు....

అతని కళ్ళు ఆశ్చర్యంతోనూ, భయంతోనూ, ఇంకా రకరకాల భావాలతోనూ పెద్దవయ్యాయి....

అతని గొంతు నుండి ఒక్కసారిగా వెర్రికేక....

ఆ తర్వాత అతనికెప్పుడూ మాట్లాడే అవకాశమే లభించలేదు.

ఆ చెట్టుకొమ్మకు వ్రేలాడిన ఆ శవాన్ని కొద్ది మంది మాత్రమే చూశారు. అది ఏ సామాన్యులదో కాదు. ఆ ఊరి పెద్దకూతురు శవం.

భయం... అక్కడ గాడాంధకారం....

రాత్రంతా ఆ నల్లటి చీకటిలో మెల్లగా కరుగుతుంటుంది.

అప్పుడా మహావృక్షం ఆకుల కదలికల శబ్దం ఊరినంతా ఆక్రమిస్తుందా అనిపిస్తుంది. ఆ వృక్షం తన చేతులన్నింటినీ సాచి ఆ ఊరిని తన కౌగిట్లోకి తీసుకుంటుందా అనే భావన.

ఆ వ్రేళ్ళు అలా పాకి పాకి, ఊరంతా విస్తరించి ప్రతి ఇంటి అడుగునా తమ ఉనికిని నిక్షిప్తం చేసుకున్నట్లుగా.....

అలాంటి మఱ్ఱి చెంతకు వెళ్ళి, తుది క్షణాల్లో ఏ భయానక దృశ్యమో చూసి గుండెలాగిన వ్యక్తుల కథలు....

ఆ గాలి చెప్పే వింత కథలు.... ఆ గాలిమోసే క్షుద్ర సంగీతం.... దశాబ్దాలు.... శతాబ్దంపైగా.... ఆ గ్రామాన్ని వణికిస్తున్న మఱ్ఱి... దెయ్యాల మఱ్ఱి!

ఆ చెట్టున్నంత కాలం దెయ్యాలు లేవనటానికి ఎవరికీ ధైర్యం చాలదు. ఈ తరం వారికి కూడా ఆ చెట్టుతో రకరకాల అనుభవాలున్నాయి.

ఆ గ్రామం ప్రేమలుగానీ, తగాదాలుగానీ, ఏమైనా గానీ మఱ్ఱిని దాటి బయటకుపోలేదు.

ఆ మహావృక్షపు హస్తాల నడుమో, కడుపు చెంతనో, దగ్గరలోనో.. ప్రక్కనో పరిష్కారం అయిపోతాయి.

అలాంటి మఱ్ఱిచెట్టు చెంతకు అర్ధరాత్రి, అమావాస్య రోజున వెళ్ళిరావటానికి సుందరం ముందుకొచ్చాడు.

మఱ్ఱిచెట్టు

సుందరం దైవభక్తుడు.

ఎంతటి దైవభక్తుడంటే ఏ మాత్రం నాస్తిక భావనను సహించలేకపోయేవాడు. అలాంటి వ్యక్తుల్ని చూస్తే నిప్పును తొక్కినట్లనిపించేది. ఈ ప్రపంచంలో భిన్నాభిప్రాయాలుంటాయని అంగీకరించేవాడు కాదు. ఆ భావాలు ఈ దేశానికి చెందినవి కాదని తన అభిప్రాయం.

తన చిన్నతనం నుండీ ఆ ఊరిలోని, గుడినీ, అక్కడ దేవతల్ని, అక్కడే దేవతలుగా కొలవబడే చెట్లనీ గాఢంగా ఆరాధిస్తూ వచ్చాడు. అతని గుడ్డి భక్తిపట్ల చాలా మందికి చిన్నచూపు కూడా ఉండేది.

వారంతా నాస్తికులు కాదు!

అలా అని చెప్పి భక్తులు కూడా కాదు. ఏదో ఆ సమయం వచ్చినప్పుడు మాత్రం మొక్కుబడిగా అయా కార్యక్రమాలు నిర్వహించేవారు.

సుందరం తన ఊరి బడిలో చదువు పూర్తయ్యాక పట్నం వెళ్ళాడు.

అయినా తనలో ఎలాంటి మార్పు రాలేదు.

చదువు అయిపోయాక తిరిగి గ్రామంలోనే ఉంటున్నాడు.

తనకంటూ ఏమీలేదు... ఏం చేయాలో కూడా అర్థంకావటంలేదు.

చాలాకాలం గుడిచెంతా... ఊరి పొలాల చెంతా గడిపాడు.

ఒక్కసారిగా ఊరంతా ఆ వార్త గుప్పుమంది.

"సుందరం దేవుడూ-దెయ్యం లేడంటున్నాడు."

ముందు ఈ వార్తను ఎవరూ నమ్మలేదు.

సుందరం ముఖాన బొట్టుమాయం అయింది. అతను గుడికేసి రావటం మానేసాడు. అప్పటికి గాని జనం నమ్మక తప్పలేదు. ఆ ఊరి పెద్దలంతా కంగారు పడ్డారు. ఏదో జరగబోతుందనుకున్నారు.... విశాలమైన ఆ భవనాల్లో దీర్ఘంగా చర్చలు జరిగాయి.

"సుందరం దేవుడు లేడంటున్నాడు. ఇంతకాలం ఈ ఊర్లో ఏం జరుగుతుందో ఈ ప్రపంచానికి తెలియదు. ఇంతటితో ఇది ఆగదేమో అని నా సందేహం. అసలిదంతా జరగటం ఈ ఊరికి మంచిదికాదు. ఇంతకాలం మన సమస్యల్ని తీర్చింది ఆ మఱ్ఱితల్లే. ఈ సమస్యను తేల్చాల్సింది కూడా ఆ మఱ్ఱితల్లి మాత్రమే."

ఆ ఊరి పెద్దతలకాయలన్నీ నిశ్శబ్దంగా గంభీరంగా ఊగాయి.

సుందరం వారి ముందు నిలబడ్డాడు.

"దేవుడూ,దెయ్యం లేరని నేను గాఢంగా నమ్ముతున్నాను" అన్నాడు సుందరం.

"ఎందుకని?"

"నేను చూడలేదు కనుక"

"అయితే నువ్వు చూడందే నమ్మవా?"

"నమ్మను"

"అయితే ఓ పని చెయ్యగలవా? అమావాస్య రోజున, అర్ధరాత్రి మన దెయ్యాల మఱ్ఱి దగ్గరకు వెళ్ళిరాగలవా?"

సుందరం నవ్వాడు.

"ఎందుకు నవ్వుతావ్? అలా వెళ్ళి తిరిగి రాగలిగితే నీకో ఎకరం ఇస్తాను"

"మీరు మరోసారి ఆలోచించుకోండి."

"మేంకాదు ఆలోచించుకోవాల్సింది నువ్వు. మాకు ఓ ఎకరం అంటే మా ఎద్దులకు ఉలవల ఖర్చంత."

"అయితే మీ ఇష్టం"

"సరే. రాబోయే అమావాస్య రోజున నువ్వు అక్కడకు వెళ్ళి తిరిగి రావాలి"

సుందరం నిశ్శబ్దంగా నవ్వాడు.

*** *** *** ***

మిత్రా సుందరం మిత్రుడు.

తనతోపాటు పట్నంలో చదువుతున్నప్పుడు సుందరాన్ని మార్చాలని ఎంతో

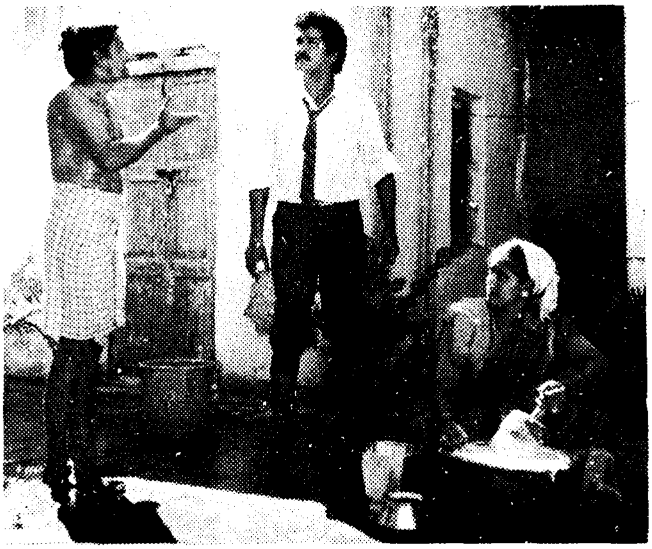

"ప్రేమా జిందాబాద్" లో ఒక దృశ్యం

పై ఫొటో చూసి ఎవరెవరు ఏమంటున్నారో రాయండి- బాగున్న డైలాగ్ వీక్లీలో వేస్తాం. ఒక్క డైలాగుకి మాత్రం 3 మాసాలు చందా ఉచితం.

ఎడిటర్

ప్రయత్నం చేశాడు. కానీ ఏ మాత్రం ఉపయోగం లేకపోయింది.

అలాంటిది ఈ వార్త తెలిసి 'మిత్రా' దిగ్భ్రాంతి చెందాడు.

"మిత్రా ఇందులో ఏదో ఉందని నాకనిపిస్తుంది. సహజంగా పల్లెటూళ్లలో ఇలాంటి పోటీలు జరుగుతుంటాయి. దెయ్యాలున్నాయా లేవా అనటానికి ఋజువు ఇలాంటి పోటీలు కాదు. ఇవి ధైర్యానికి చెందినవి. అసలు ఎంత ధైర్యవంతుడైనా ఏదో ఒక సమయంలో, ఏదో ఒక విషయంలో భయపడతారు. భయాన్నే దెయ్యంగా భావిస్తుంటారు మన ప్రజలు. అర్ధరాత్రి.... గాఢాంధకారంలో ఆ చెట్టు దగ్గరకు వెళ్ళటం ఏమంత మంచిదికాదు. అక్కడ పాములే ఉంటాయో, మంత్రగబ్బలే ఉంటాయో తెలియదు.

అన్నింటికి మించి మనిషి సబ్‌కాన్షస్‌లో చిన్నతనం నుండీ పేరుకుపోయిన భావాలుంటాయి. అవన్నీ ఒక్కసారిగా విరుచుకుపడతాయి. ఏ గాలి కదలిక అయినా, ఏ పిట్ట అరుపయినా గుండెను బలహీనం చేయవచ్చు. ఒక్కసారి ఆ భ్రాంతికి లోనయితే కష్టం. మనిషిగానే మిత్రుడు తిరిగిరాడు. మానవ జీవితం అంతా భ్రాంతితో నడుస్తోంది. భ్రాంతి నుండి వాస్తవానికి పయనించటంలో కూడా ఓ ప్రాసెస్ ఉంటుంది. అందుకని ఒకటే మార్గం. ఈ అమానుషమైన పోటీ నుండి నీ మిత్రుణ్ణి బయటకు తీసుకురా. అసలు అతన్ని ఒకటి ఆలోచించుకోమని చెప్పు. ఈ ప్రపంచం తన మనుగడనుకొనసాగిస్తూనే ఉంది. ఆ క్రమంలో ఎవరూ దేవుడూ-దెయ్యం గురించి ఆలోచించటం లేదు. ఓ ఎకరంపొలం పోటీగా పెట్టడం వెనక కుతూహలం మాత్రమే ఉందా అనేది గమనించాలి... ఓ వేళ నీ మిత్రుడు నిజంగానే ధైర్యాన్ని ప్రదర్శించినా.... అతను క్షేమంగా తిరిగి రాగలడా?" అన్నారు మిత్రా గురువుగారు.

"అంటే" అన్నాడు మిత్రా అర్థంకాక.

"ఓ ఎకరం పొలం పోగొట్టుకోవటానికి ఎవరూ అంత సులభంగా ముందుకురారు. దారిలో నీ మిత్రుడికి ఏమైనా జరిగితే...." మిత్రా కళ్ళు ఆశ్చర్యంతో పెద్దవయ్యాయి.

*** *** *** ***

ఊరంతా సందడిగా ఉంది.

ఉదయం నుండి అందరి కళ్ళల్లోనూ ఉత్కంఠ. సుందరం మాత్రం ఎవరితోనూ మాట్లాడటం లేదు. అతన్ని గమనిస్తున్న వారందరూ గుసగుసలాడుకుంటున్నారు. కొంతమందికి ఈ పోటీ చివరిదాకా సాగుతుందని నమ్మకం లేదు. చీకటిపడిపోవటంతోనే అంతం అవుతుందని వారి నమ్మకం. సుందరం భక్తిని తెలిసిన కొందరు అతన్ని చూసి జాలిపడుతున్నారు.

రాతకోతలన్నీ పూర్తవుతున్నాయి.

సాయంకాలం నాలుగు గంటల ప్రాంతానికి అందరూ మఱ్ఱిచెట్టు దగ్గరకు చేరారు.

ఓ వ్యక్తి చెట్టుమీదకు ఎక్కాడు. ఎర్రటి ఓ గుడ్డను కొమ్మకు అనించి దానిమీద ఓ మేకును కొట్టారు.

రాత్రికి సుందరం వచ్చి..... ఆ మేకుతోపాటు ఆ ఎర్రటి గుడ్డ తీసుకురావాలి!

ఏర్పాట్లను సంతృప్తిగా పరిశీలించాక పెద్ద తలలన్నీ వెనక్కి తిరిగాయి.

కొద్దిదూరం నడిచాక అందరూ వెనక్కి తిరిగారు.

మఱ్ఱిచెట్టు కొమ్మల్లో ఎర్రగా మెరుస్తోంది.

కొంతమందికి అది దెయ్యంలా కనిపిస్తే....

మరి కొందరికి అది "మృత్యువు"లా కనిపించింది.

*** *** *** ***

చీకట్లు ముసురుకుంటున్నాయి.

సుందరం మామూలుగానే స్నానం చేశాడు.

మిత్రా అప్పటికే వెళ్ళిపోయాడు. తన అనుమానాలన్నింటినీ సుందరం ముందుంచాడు. అయితే వాటన్నింటినీ సుందరం కొట్టిపారవేశాడు. తను అక్కడకు వెళ్ళి తిరిగి రావాలే గానీ మానవ పరంగా తనకు ఎలాంటి ఇబ్బందులు ఎదురుకావని చెప్పాడు. ఓ రకంగా మిత్రా కోపంతో వెళ్ళిపోయాడు.......

కోట్లాది సంవత్సరాలుగా మానవజాతిని పట్టిపీడిస్తూ, ఎప్పటికప్పుడు నిత్యనూతనమైన ఈ సమస్యను ఆ గ్రామ ప్రజలు ఈ కోణం నుండి సరిచూసుకోవాలనుకుంటున్నారు.

సుందరం భోజనం చేశాడు... అమావాస్య కావటంతో ఎటు చూసినా నల్లటి చీకటి.... ఆకాశంలో ఓ రాక్షస మేఘం ఈ దృశ్యాన్ని చూడటానికి వచ్చినట్లుగా ఉంది.

మరి కొద్దిసేపట్లో సుందరం బయలుదేరుతాడనగా ఎవరో అడిగారు.

"నాయనా సుందరం... ఎందుకిదంతా... దేవుడున్నాడనీ.... దెయ్యాలున్నాయనీ ఒప్పేసుకోబాబూ"

సుందరం రెండు చేతులూ జోడించి నమస్కరించాడు.

అతని పెదవులమీద చిరునవ్వు ఆ చీకట్లో మెరిసింది.

సరిగ్గా రెండురోజుల క్రితమే ఆ మఱ్ఱి దగ్గరగా ఎవరినో దహనం చేశారు. ఆ బూడిద మరకలింకా తొలగిపోనే లేదు....

అక్కడున్న వారందరి గుండెల్లో గుబులుగా ఉంది....

వారందరికీ ఏ క్షణం అక్కడ నుండి బయటపడి ఇళ్ళకి వెళ్ళాలా అని ఉంది...

'షా' మార్గంలో దీప్తి

దీప్తినావల్ కూడా నసీరుద్దీన్‌షా అడుగుజాడల్లో నడుస్తోంది. ఘర్ హో తో ఐసా, సౌదాగర్ వంటి చిత్రాలు చూస్తే నసీర్‌లాగా దీప్తి కూడా కమర్షియల్ సినిమా రంగంలోకి ప్రవేశించిందన్న నిజం వెల్లడవుతుంది. మొదట్లో గ్లామర్ లేని పాత్రలు నటించేందుకు అంగీకరించని దీప్తినావల్ మిర్చి మసాలా వున్న పాత్రలను కూడా యిప్పుడు అంగీకరిస్తోంది.

రాజ్‌సిప్పీ, విజయరెడ్డి, ఎ. జి. నదియద్‌వాలా లాంటివాళ్ళు దీప్తినావల్‌నుఎన్నుకుంటున్నారట.

సుందరం అడుగు ముందుకు వేశాడు..

అతను చీకట్లో కలిసి పోనున్నాడా అనిపించింది.

పెద్ద తలలు మాత్రం తీక్షణంగా చూశాయి....

మరి కొద్దిసేపట్లో వెర్రికేకల్తో సుందరం వారి దగ్గరకు పరిగెత్తుకు రాగలడనే వారి నమ్మకం.

*** *** *** ***

మిత్రా స్కూటర్ వేగంగా పరిగెడుతూంది.... అతని మొఖం నిండా చెమటలు... తను పొరపాటు చేశాడు... తను అక్కడే ఉండాల్సింది.... తన సుందరాన్ని దక్కించుకోవాల్సింది... తన మాటవినలేదనే అహానికి తను బానిస అయ్యాడు... ఇప్పుడేమై ఉంటుంది? సుందరం మఱ్ఱిచెట్టు దగ్గరకు వెళ్ళాడా? తిరిగి వచ్చాడా? ఆ చీకటిలో ఏ విషపు పురుగుకాటుకు బలికాలేదు గదా? ఆ చీకటి రాత్రి ఏ ఏ భయానక దృశ్యాలు చూసి మతి చలించలేదు కదా? ఇంతకూ ఏం జరిగి ఉంటుంది? తను తన మిత్రుడ్ని సజీవంగా చూడగలడా?

గుండెలు వేగంగా కొట్టుకుంటున్నాయి...

మఱ్ఱిచెట్టు

స్కూటర్ గ్రామంలోకి ప్రవేశించింది.....

ఊరంతా నిర్మానుష్యంగా ఉంది? ఎందుకని? ఏమైంది? అందరూ ఇళ్ళలోనే ఎందుకు ఉండిపోయారు? సుందరం....

ఒరేయ్ సుందరం నువ్వేమైపోయావ్ అకస్మాత్తుగా స్కూటర్ ఆగిపోయింది.....

రెండుసార్లు తిరిగి కిక్ కొట్టాడు.....

కదలలేదు.....

స్టాండువేసి పరిగెత్తటం ఆరంభించాడు.....

పరిగెత్తి.... పరిగెత్తి...

ఆ పూరింటి తలుపుల్ని ఒక్కసారిగా నెట్టాడు.

తన గుండెలు ఆగిపోతాయన్నంత ఉద్వేగం....

తన కళ్ళనిండా నీళ్ళు....

ఆ దృశ్యాన్ని చూసి తట్టుకోలేక భోరున ఏడ్చాడు......

అదే చిరునవ్వుతో

సుందరం ఋషిలా నిలబడి ఉన్నాడు.

*** **** ****

"నిజం మిత్రా.... ఇప్పటికీ నాకు నమ్మకం కలగటం లేదు. నేను ఆ మఱ్ఱిచెట్టు దగ్గరకు వెళ్ళివచ్చానా అనేది. కానీ ఈ కాయితాలు మాత్రం వాస్తవం అని చెబుతున్నాయి. నేను నా చిన్నతనం నుండీ దేవుడ్ని ప్రగాఢంగా నమ్మాను. దేవుడ్ని నమ్మని వ్యక్తుల పట్ల అత్యంత కఠినంగా ఉన్నాను. ఈ ఊరి వారందరితోపాటు నేనూ ఆ మఱ్ఱిచెట్టును చూసి భయపడ్డాను.. నీకు మాత్రం నేను చెప్పాల్సింది ఉంది. నేను విజయం సాధించాననుకోవటం లేదు.... ఇప్పటికీ దేవుడూ- దెయ్యం ఉన్నారా లేదా అనేది నేను చెప్పలేను.

ఎందుకో తెలుసా? నాకు జీవితం మీద మమకారంపోయింది. నేను చదివిన చదువు నాకో మార్గం చూపించలేకపోయింది.ఈ ఊరిలో ఏ పెద్దలూ నాకు సహాయపడలేకపోయారు. ఈ ప్రపంచపు తత్వం నాకు అర్థం కాలేదు. సాటి మనిషి మరణిస్తుంటే సహాయం చెయ్యనివారు ఇలాంటి సమస్యలు వచ్చినప్పుడు ఎంతైనా ఖర్చుపెడతారు. నా నవ్వుకు కారణం అదే. నేను ఈ జీవితంమీద పూర్తిగా ఆశ కోల్పోయిన క్షణం మృత్యు

'మహాభారత్' తర్వాత...

టి. వి. ప్రేక్షకులను గత కొన్ని నెలలుగా విపరీతంగా ఆకర్షించిన 'మహాభారత్' సీరియల్‌లో కురుక్షేత్ర సంగ్రామం క్లైమాక్స్‌కు చేరుకుంటున్నందున దీని స్థానే ప్రేక్షకులను ఆకట్టుకునే తరువాతి సీరియల్ ఏమై వుంటుందా అన్న ప్రశ్న అందరిలో ఉదయిస్తోంది.

చంద్రగుప్త మౌర్యుడికి చేదోడు వాదోడుగా వుండి ఆయనకిసహకరించిన 'చాణక్య' సీరియల్ 'మహాభారత్' స్థానంలో చోటు చేసుకుంటోంది.

ఒక్కొక్క భాగం 45 నిముషాలసేపు ప్రసారమయ్యే ఈ సీరియల్ 26 భాగాలు ప్రసారం చేసేందుకు అనుమతి లభించింది. ప్రేక్షకుల నుంచి వచ్చే ప్రతిస్పందనని బట్టి 52 భాగాలకు పొడిగిస్తారట.

మహాభారత్‌ను సమర్పించిన చోప్రా సోదరులు ఈ ప్రాజెక్టు మీద ఉత్సాహం చూపారు కాని అది వారి చేతులు దాటిపోయి ప్రకాష్‌ద్వివేది చేతుల్లో పడింది. దీనికి చంద్రప్రకాష్ దర్శకత్వం వహిస్తున్నాడు.

తొమ్మిది సంవత్సరాలు ఈ సబ్జెక్టు మీద పరిశోధన చేసి చంద్రప్రకాష్ 1986 ఏప్రిల్‌లో స్క్రిప్టు అందజేశాడు కాని డిసెంబరు 88 లో అనుమతి లభించింది.

మహాభారత్‌లో నటించిన తారాగణం యిందులో ప్రేక్షకులకు కనిపించక పోవచ్చు. సుబ్రతో బన్స్, రాగిణిషా, అరుణ్ బాలి, ప్రమోద్ మాథుర్, విమల్‌వర్మ మొదలైన వారు నటిస్తున్నారట.

ప్రముఖ దర్శకులు శ్యాంబెనగల్, గోవింద్ నిహలాని వంటివారు చంద్రప్రకాష్‌కు సహకరిస్తున్న ఈ 'చాణక్య' సీరియల్ ప్రేక్షకులను ఎలా ఆకట్టుకుంటుందో వేచి చూడాల్సిందే!

మరిచి పోయారా వీరిని?

అద్దంకి

ఈ ఛాయా చిత్రంలో కనిపిస్తున్న నటుడు అద్దంకి శ్రీరామమూర్తి. సుమారు అర్ధ శతాబ్దం గతించిన కాలంలో అద్దంకి రంగస్థల నటుడిగా, సినీమా నటుడిగా అఖండ యశస్సు గాంచాడు. ఈయన గానం మధురాతి మధురంగా వుండేది. సంగీత విద్వాన్, గాన గంధర్వగా కీర్తి బడసారు.

టాకీలు ఆవిర్భావంతో నాటకరంగం నుంచి సినీమారంగంలో ప్రవేశించిన వారిలో అద్దంకి ఒకరు.

1935 సం.లో విడుదలయిన స్టార్ కంబైన్స్ వారి "హరిశ్చంద్ర"లో నాయక పాత్రను సమర్థతతో పోషించి సినీమా ప్రేక్షకుల అభిమానం చూరగొన్నారు.

1937 సం.లో 'సారంగధర'లో రాజరాజ నరేంద్రుడిగా నటించారు. మీరు చూస్తున్న ఛాయాచిత్రం ఈ చిత్రంలోదే.

1940 సం.లో "భోజకాళిదాసు"లో శ్రీ అద్దంకి కాళిదాసుగా నటించి రాణించాడు. ఆ తర్వాత భక్తి మాల (41) కృష్ణప్రేమ (43) పాదుకా పట్టాభిషేకం (45) భక్త తులసీదాసు (46) బ్రహ్మరథం (47) సాయిబాబా (50) మొదలగు చిత్రాలలో ప్రధాన పాత్రలు ధరించి నాటి సినీమా ప్రేక్షకుల హారతులందు కున్నాడు.

1950 సం. తర్వాత చిత్రాలలో నటించక పోయినప్పటికీ, నాటక రంగాన్ని విడిచి పెట్టలేదు. ధర్మరాజు, దశరథుడు పాత్రల పోషణలో అద్దంకికి ప్రత్యేక గుర్తింపు వుంది.

వృద్ధాప్యంలో కూడా రాష్ట్రమంతటా నాటకాలు వేస్తుండేవాడు. తను నటించిన సినీమా లన్నింటిలోనూ పాటలు, పద్యాలు తను స్వంతంగా పాడి శ్రోతల మన్ననల నందుకున్నారాయన.

—సేకరణ: ఆరిపాక సూరిబాబు

పయినా, జీవితమైనా ఒకటే. అందుకే నేను ఇక్కడి నుండి బయలుదేరాక ఇంకే మాత్రం సుందరాన్నికాదు. బోధిచెట్టు క్రిందకు పయనించిన బుద్ధుడిలా వెళ్ళాను. నాకు ఎలాంటి శబ్దాలు వినిపించలేదు. నా దారిలో ఏమున్నాయో నేను గమనించ లేదు. అలా మౌనంగా నడుచుకుంటూ వెళ్ళాను.... చూస్తుండగానే ఆ మర్రి చెంతకు వెళ్ళాను. అది నా తల్లిలా అనిపించింది.నాకు భయం కలగలేదు.. నా తల్లి కడుపులో దిగబడ్డ మేకు... రక్తంలా ఎర్రటిగుడ్డ.... నేను మేకును బయటకు లాగాను. ఇంతకాలం ఆ చెట్టు తల్లికి తగులుతున్న గాయాలు నాకు అర్థం అయ్యాయి... ఆ నిశ్శబ్దంలో నా తల్లి నన్ను పొదివిపట్టుకొని రోదించింది. తరత రాలుగా ఎన్నెన్నో భయానక బాధాపూరిత సంఘటనలకు తను సాక్ష్యం అయినం దుకు తల్లడిల్లింది. తనకు నీడనివ్వటమే తెలుసు... ప్రాణం పోయటమే తెలుసు.. మరి నన్నెందుకు దెయ్యంగా భావిస్తున్నా రంది. ఆ కన్నతల్లి కన్నీరు తుడిచాను. అవును చెట్టు మనకు నేస్తం.... అది దెయ్యం కాదు. శతాబ్దాలుగా మానవుడి తోపాటు ఎదిగి వచ్చిందది... అలా ఎంత సేపున్నానో తెలియదు. తూరుపు దిక్కున వెలుగురేకలు విచ్చుకుంటున్నప్పుడు నేను నా తల్లిని విడువలేక విడువలేక వచ్చాను.

రక్తసిక్తమైన ఆ గుడ్డను..... గుండెల్ని చీల్చే ఆ మేకును వారి కందించి చెప్పాను...

ఈ మర్రి మనందరి నేస్తం....
ఈ చెట్టు మన కన్నతల్లి....

దేవుడూ- దెయ్యం వాస్తవమో కాదో నేను చెప్పలేను....

కానీ ఈ చెట్టుతల్లి మాత్రం వాస్తవం....

అవి మానవజాతికి నేస్తాలనేది నగ్న సత్యం.....

సుందరం చెప్పుకుపోతున్నాడు....

మిత్రా దిగ్భ్రాంతి చెంది వింటు న్నాడు.....

ముగింపు

మిత్రా బయలుదేరుతూ అన్నాడు..

"సుందరం..... మరలా ఎప్పుడైనా ఆ మర్రి చెంతకు వెళ్ళగలవా?"

సుందరం కళ్ళలో భయం తొంగిచూ సింది....

తను మెల్లగా అన్నాడు....

"మిత్రా నేను నిన్నటి సుందరాన్ని కాదు. ఇప్పుడు నాకూ ఓ ఎకరం ఉంది. ఇప్పుడు తిరిగి జీవితం మీద మమకారం ఉంది. నాకింకా బాగా సంపాదించాల నుంది. నాలాంటి వారికి మర్రి చెట్టు ఎప్పుడూ భయాన్నే కలిగిస్తుంది.

ఏ రోజునైతే నేను ఈ ఆస్తి సంబం ధాలను.... ప్రాపంచిక సుఖాలను వదిలిం చుకుంటానో ... ఆ రోజే ఆ మర్రి నన్ను కన్నతల్లిలా హృదయానికి హత్తుకుం టుంది.....

అందుకే చెబుతున్నాను. జీవితంలో ఇంకెప్పుడూ ఒంటరిగా ఆ మర్రి దగ్గరకు వెళ్ళనే వెళ్ళను."

మిత్రా దిగ్భ్రాంతి చెంది చూస్తూనే ఉన్నాడు. ○